

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouißimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 3. De multitudine peccatorum, & eorum grauitate, quæ ex eo, quod
multa sint, & naturali rationi a uersentur, colligitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

MEDITATIO III.

DE PECCATORVM GRAVI-
tate, quæ ex eorum multitudine,
& repugnantia cum ratio-
ne, exoritur.

PUNCTVM I.

PRIMUM reuocabo in memo-
riam, peccatorum, quæ in ante-
acta vita mea cõmisi, multitudi-
nem; quod vt cõmodiùs faciam,
percurrendæ mihi erunt singulæ
totius anteaactæ vitæ meæ, ætates, loca, in qui-
bus vixi, officia, & occupationes, quibus di-
stractus fui: & diligenter aduertam, quid in
quolibet peccato, ex illis quæ lethalia voca-
mus, admiserim; quid contra vnumquodque
præceptorum Dei, & Ecclesiæ; contra leges, &
regulas statûs atque officij mei deliquerim.
Ad quod nõ parum proderit, nosse, quibus mo-
dis in singulis hisce peccetur, id quod in pri-
mis meditationis decimæ octauæ, & nouem
sequentium punctis ostendemus. Hæc porro
peccatorum memoriæ, nõ debet esse arida, sed
flebilis, atq; ruboris, & pudoris plena; quem
admodum illa Ezechix Regis, qui dicebat. *a*
Recogitabo tibi omnes annos meos, in amaritu- a
dine animæ meæ. *Isai. 38. 15.*
a 4. Reg.
20. 3.

I.

Posteaquam omnia delicta memoriâ repe-
tiero,

C 2

tiero,

b Dan 9. 5.
 &c.

tiero, summa animi demissione, ea coram Deo in oratione cōfitebor, de omnibus, aut saltem grauioribus, me, sicut b Daniel, accusabo; peccatusque meum identidē, sicut Publicanus ille, tundens, d' cam; Fateor Domine, superbiā me, & animi elatione, coram te peccasse; vanē de me præsumendo, nimiam in verbis iactantiam ostentando, proximos meos contemnendo, atque aduersum te rebellando. Et in hunc modum, accusationem meā, vel circa omnia peccata mortalia, vel contra Decalogi præcepta prosequar.

c Psal. 18. 13.
 d 1. Cor. 4. 4

Hac peccatorum mihi cognitorum confessione peracta, persuasus, alia longē plura mihi incognita (quæ Regius vates c *occulta* nominat) superesse: quæ tamen Deo, qui d *me iudicaturus* & puniturus est, occulta minimē sint; hoc mihi magnæ sollicitudinis, & afflictionis materiam suppeditabit.

Hæc autem peccata, ex triplici ferē causa occulta fiunt, vel quod ē memoria exciderint; vel quod ob subtilitatem me fugiant, cuiusmodi sunt, superbiæ aliquæ internæ, temeraria iudicia, sinistrę intentiones, negligētia, & omissiones; vel quod ex ignorantia, mœrore, aut circumuentione aliqua maligni Spiritūs, ita illa commiserim, vt gratum potius Domino obsequium, in eis me præstare existimarim.

e Psal. 39. 13

Componens igitur peccata mihi cognita, cum incognitis, facilē credam, innumerabilē illa conficere multitudinem, ac e *super capillos capitis mei multiplicata esse*; (vt Dauid ait) vel

super

super arenam maris, vt Manasses Rex.

Quamobrem Dei patientiam obstupescam, qui me, in tantis sordibus iacentem, hæc tunc æquanimiter ad pœnitentiam expectauerit. Vnam enim alteramve iniuriam quisque, vt ita dicam, facillè sustinet; sed tantas, toties repetitas, tamque varias, adeoque proterve irrogatas, quis præter Deum sustinuisset? Verè, Domine DEVS meus, opus fuit infinita tua patientia, ad sustinendam iniuriarum mearum infinitam multitudinem! Cùm itaque in me toleranda tanta longanimitate vsus es, hanc quoque gratiam prioribus beneficijs, adijce: omnium, inquam, scelerum meorum veniam mihi clementer indulge.

PUNCTVM II.

HINC gradum faciam, ad considerandam horum peccatorum grauitatem, quæ ex ipsorum multitudine desumitur, atque hunc in finem, nonnullæ diuinarum literarum similitudines conficerent: si enim peccatum est instar *a lapidis molaris* aut, *a mola asinaria collo appensa*, qua homo in imâ inferni abyssum *demergitur*, cùm peccata mea tot sint, quot capilli capitis mei, aut in littore maris arenulæ, proh quantum erit pondus ipsorum! quàm vehementi me *c impetu illa in mare*, & profundum inferni præcipitem agent! quis me cadentem retinere poterit, si Deus me non retineat? Et sanè quid aliud sunt peccata tanta mea, quàm *d catena*

In oratione
eius 2. paral.
in fine.

a Luc. 17. 2.
b Matt. 18. 6

c Apocal. 18.
21.

d Isai. 58. 9.

ferrea innumeris annulis constans, tantæ longi-
 tudinis, vt ad infernum vsque pertingat,
 qua vinctum me cacodæmon totis viribus ad
 se, & pœnas sempiternas trahit. Si enim pec-
 cata Angelorum (vti Sanctus Petrus ait) e
ru-
*dent*es fuerunt, siue nautici funes, quibus è
 coelo, in profundissimum inferni barathrum
 detracti sunt, quanto robustiores, ac valentio-
 res erunt illi, quibus ego constringor, cum ex
 innumeris ramalibus contexti ac fabrefacti
 sint? Circumdatur præterea anima mea hac
 peccatorum multitudine. non secus atque in-
 genti quodam, *f canum, lionum, taurorum,*
serpentium, aliarumque ferocium, & vene-
 nararum belluarum exercitu, quæ illam ru-
 gitibus, vlylatibus suis horrendis terrent,
 dentibus discerpunt, vnguibus dilaniant, &
 apum instar pungunt, aut instar vermium cor-
 rodunt, & admordent conscientiam. Denique
 ego sum feruus ille iniquissimus, *g decem mil-*
lium talentorum, domino meo ære obstri-
 ctus, est autem tam ingens debitum meum,
 vt etiamsi omnia quæ possideo, vnà cum vx-
 ore, prolibus, ac memetipso venderem, ne
 minimam partem soluendo essem. Quid igitur
 facies anima mea, tanto peccatorum pon-
 dere oppressa? si exercitus immanium harum
 ferarum, Christo præ angustia sanguinem pro
 sudore expressit, qui fieri potest, vt tu præ
 animi dolore, & cruciatu, lachrymas san-
 guineas non profundas? O Saluator mise-
 ricordissime, propter acerbissimi doloris

sen-

senſum, quem in horto Gethſemani, propter ſcelera mea ſponte ſuſcepifti, te obteſtor, & obſecro, hoc mihi ſingularis gratiæ loco impertire, vt peccata mea tanta cum acerbitate doloris defleam, vt ab illis merear liberari.

His omnibus, & illa accedit circumſtantia, quæ peccata mea maiorum in modum aggrauat, relapſum inquam in eadem, quæ mihi non ſemel, ſed aliquoties à DEO dimiſſa fuere: dum videlicet certamen quoddam cum DEO inſtituo, me peccante, illo veniam tribuente; & me iterum ad eadem peccata, quaſi dimiſſa non fuiſſent, reuertente; hacque ratione imitante (vt Sapiens & Petrus Apoſtolus affirmat) *h canem ad vomitum ſuum reuertentem, ac i ſuam lotam ad volutabrum luti redeuntem.* Propter quod mereor ab eo in perpetuum enomi, at que in putidiſſimam inferni cloacam, & oli-diſſima ſimeta mergi; manibusque, & pedibus inſolubili nexu vinctis, carnificum infernaliū tradi poteltati; quemadmodum factum eſt ſeruo nequam & ingrato, *k decem millia talentorum* reo, & poſt debitum dimiſſum, ad Dominum offendendum redunt. Nihilominus de interminata Dei patientia, & miſericordia certam ſpem habens, iterum ad eum in veritate, & corde contrito accedam, proſtratusque ad pedes illius, dicam ei. *l Patientiam habe in me Domine, & tua me gratia adiuuante, vniuerſum peccatorum meorum debitum*

h Prok. 26.

11.

i 2. Pet. 2. 22

k Matth. 18.

32.

l Matth. 18.

6.

reddam tibi: quod si hac etiam vice eorum veniam obtinuerō, polliceor futurum, vt deinceps ad illa non redeam.

PUNCTVM III.

TERTIO consideranda est horum peccatorum deformitas, vel ex eo, quod rationi naturali aduersatur, etiā in inferni pœnæ illis constitutæ non essent. Cùm enim homo ad similitudinem Dei conditus sit, per peccatum, a *iumentis insipientibus comparatus est, & similis factus est illis*: assiduitate verò peccandi, mores bestiales induit, & habitus vitiosos acquirit. Appetitiones in eo prævalent rationi; & caro spiritui; quo fit, vt ancilla ei, qui iure Dominus est, imperet; & miser spiritus, carnis suæ, atque inordinatarum appetitionum, aliarumque plurimarum creaturarum, magno suo dedecore, mancipium fiat: Nam (vt Christus ait) *hominis qui facit peccatum, seruus est peccati*, & (s. Petrus Apostolus) *à quo quis superatus est, huius & seruus est*: & vt seruus victori subijcitur. Quare, si ambitiosus sum, honoris, & eorū omnium, qui illum mihi dare, vel auferre queunt, seruum me constituo: Si auarus, diuitijs in seruo: Si gula deditus, voluptatum mancipium existo: Si luxuriosus, sensualitatis, & eorum omnium, qui cor, & libertatē mihi ademerunt, seruus sum. Quæ autem hac maior potest esse vilitas, & turpitude? Quæ seruitus grauior, atque acerbior, quàm peccati, vitiosa consuetudine frequen-

a Psal. 48.
13.

b Ioan. 8. 34.

c 2. Pet. 2.
19.

quen-

quentati! Hæc me permonere debent, ad ingentem scelerum meorum detestationem; atque incitare, vt toto animi conatu elaborem, quo à misera hac seruitute absoluar, & spiritus meus libertatis suæ restituatur, egoque totus ad Creatoris, & Liberatoris mei seruitium redeam, ei que me totum impendam: qui supplici prece mihi rogandus est, vt quandoquidem d *sanguine suo precioso* me redemit, *di. Pet. 1. 19.* quò hac ratione à durissima peccati tyrannide vindicaret, nouoque hoc titulo, suum seruum constitueret; non patiatur me e *carni*, *vi e Rom. 8. 12* tiis, ac diabolo, iuratissimo ipsius hosti *deseruire.* 13.

MEDITATIO IV.

GRAVITAS PECCATI,
colligitur ex hominis, qui Deum offendit, vilitate; & nihilo, quod ex se ipso habet.

IN I S meditationis huius est, cognoscere gravitatem iniurie, DEO per peccatum illata, ex summa eius, qui illam infert, vilitate: nam quò vilior is est, qui offendit, eò maior est eius temeritas, & impudentia: dum supremum vniuersitatis Monarcham abiectissimus vermis offendere audet.